सुष्ठुपोषको भवतु । 'वीरैः' पुत्रादिभिः, 'सुवीरः' शोभनापत्यप्रदः, भवतु । वेत्विति पूर्व्ववत् ॥

अथ एकादशं मन्त्रमाह । "होता यक्षद्वनस्पतिमुपावः स्वक्षत् धियो जोष्टारꣳशमन्नरः । स्वदात् स्वधितिर्ऋतुथाद्य देवो देवेभ्यो हव्यावाड् वेत्वाज्यस्य होतर्यज" [११] इति । 'वनस्पतिं' यूपाधारभूतं दशमप्रयाजदेवतात्मकमग्निं, दैव्यः 'होता', यजतु । 'धियो जोष्टारं' बुद्धेः प्रीणयितारं, 'शमन्नरः' पशोः शमिता, 'नरः' पुरुषः, 'उपावस्वक्षत्' पश्वर्थं यूपत्वेनोपावसृजतु, संयोजयत्वित्यर्थः । किञ्च स वनस्पतिर्देवः 'स्वधितिः' स्वधितिमान् यूपः, स्वधितिना संस्कृत इत्यर्थः । 'ऋतुथा' ऋतौ विहिते कालविशेषे, 'अद्य' अस्मिन् कर्म्मणि, 'स्वदात्' अस्माभिर्दीयमानं हविः स्वदयतु । किञ्च सः 'देवः' वनस्पतिः, 'देवेभ्यः' देवार्थं, 'हव्या' हवींषि, 'अवाट्' वहतु । वेत्वित्यादि पूर्व्ववत् ॥

अथ द्वादशमन्त्रमाह । "होता यक्षदग्निꣳ स्वाहाज्यस्य स्वाहा मेदसः स्वाहा स्तोकानाꣳ स्वाहा स्वाहाकृतीनाꣳ स्वाहा हव्यसूक्तीनां । स्वाहा देवाꣳ आज्यपान् स्वाहाग्निं होत्राज्जुषाणा अग्न आज्यस्य वियन्तुहोतर्यज" [१२] इति । योऽयं 'स्वाहा'शब्दोदित उत्तमप्रयाजदेवोऽग्निः तं दैव्यः 'होता', यजतु । तदग्निप्रीत्यर्थं 'आज्यस्य', स्वाहुतिरस्तु, मेदोरूपस्य मांसविशेषस्य स्वाहुतिरस्तु । 'स्तोकानां' लेशानां, स्वाहुतिरस्तु । 'स्वाहाकृतीनां' स्वाहाकारेणादीयमानानां सर्व्वाहुतिद्रव्याणां